

عنوان مقاله:

تبیین مولفه ها ی مورفولوژی شهری بر اساس سیاست و شاخص های تاب آوری شهری به روش تحلیل عاملی

محل انتشار:

فصلنامه جامعه شناسی سیاسی ایران، دوره 5، شماره 11 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

صابر مصورزاده - دانشجوی دکترای شهرسازی دانشکده فنی و مهندسی واحد تهران جنوب، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

فرح حبیب - استاد تمام و عضو هیات علمی دانشکده عمران، معماری و هنر واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

کاوه رشیدزاده - استادیار و عضو هیات علمی دانشکده فنی و مهندسی واحد تهران جنوب، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

رشد جمعیت شهری جهان در قرن اخیر و تغییرات محیطی حاصل از شهرنشینی و شهرگرایی موجب توسعه شهری غیر متوازن و از هم گسستن سکونتگاههای طبیعی شده است که این امر موجب تغییرات آب و هوایی و زیست محیطی، افزایش فرکانس و شدت حوادث و تشدید بلایای طبیعی مانند زلزله در شهرها شده است. بنابراین شهرها باید بر اتکا بر ظرفیت داخلی خود بتوانند برای حیات و رشد مداوم در برابر تغییرات زیست محیطی جهان، پایدار و تاب آور شوند. این در حالی است که مورفولوژی شهرها ممکن است غیر قابل تغییر و غیر منعطف بوده و خواص آن تاثیر مستقیم بر تغییرات اجتماعی و اقتصادی و محیط شهری داشته باشد و یا بالعکس می تواند موجب کاهش آسیب و افزایش ظرفیت پاسخدهی شهرها به شوک های وارده گردد. پژوهشگران در این تحقیق با استفاده از روش توصیفی تحلیلی و تحلیل عاملی (Factor Analysis) به دنبال شناسائی و تبیین مولفه های اصلی مورفولوژی و تاب آوری شهری در مقیاس های کلان و میانی می باشند. نتایج تحقیق حاضر نشان می دهد که بر اساس روش تحلیل عاملی نهایتاً ۶ عامل اصلی از میان ۲۸ عامل شناسائی شده بر میزان تاب آوری یکپارچه شهرها از منظر مورفولوژی شهری موثر خواهد بود که عبارتند از: ۱. اتصال پذیری و هم پیوندی شبکه، ۲. تراکم تقاطع و شبکه ارتباطات، ۳. میزان نابرابری و توزیع امکانات شهری، ۴. نسبت معابر قابل استفاده در زمان بحران، ۵. آموزش و آگاهی اجتماعی، ۶. میزان اشتغال و بیکاری.

کلمات کلیدی:

تاب آوری شهری، مورفولوژی شهری، روش تحلیل عاملی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1552355>

